

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200192
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:5021200192.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu : U. B., bytom Y. XX, XXX XX L. proti žalovanej : Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 29.04.2021, doručenu Krajskému súdu v Žiline dňa 05.05.2021, sa žalobca s odkazom na ust. § 242 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) domáhal, aby správny súd prikázal Sociálnej poisťovni rozhodnúť lehote 14 dní od nadobudnutia tohto rozsudku o jeho žiadosti zo dňa 21.07.2019 (na mysli mal zjavne žiadosť zo dňa 03.11.2020). V odôvodnení žaloby uviedol, že písomnou žiadosťou zo dňa 03.11.2020 žalovanú opakovane požiadal o priznanie invalidného dôchodku v zmysle ust. § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej aj „ZSP“ alebo „zák.č. 461/2003 Z.z.“). Poukázal na ust. § 210 ods. 2 ZSP, v zmysle ktorého je príslušný orgán sociálnej poisťovne povinný rozhodnúť v lehote 60 dní odo dňa doručenia žiadosti, konštatoval, že ust. § 209 ods. 1 taxatívne vymedzuje písomnú formu rozhodnutia, jeho súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nutnosť obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Tiež poukázal na ust. § 184 ods. 1 ZSP, podľa ktorého sa dávkové konanie začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na jej výplatu, na ust. § 185 ods. 3 ZSP, v zmysle ktorého za deň uplatnenia nároku na dôchodkové dávky, v danom prípade nároku na invalidný dôchodok, a nároku na jeho výplatu sa považuje deň, keď fyzická osoba prvýkrát požiadala príslušnú organizačnú zložku Sociálnej poisťovne o spísanie žiadosti o priznanie dávky. Túto povinnosť si splnil dňa 08.08.2016, kedy na predpísanom tlačive prvýkrát podal žiadosť o priznanie a výplatu invalidného dôchodku, pričom ust. § 184 ods. 5 ZSP neurčuje, že opakovaná žiadosť o invalidný dôchodok sa opäť musí podať na predpísanom tlačive.

2. Konanie o jeho už vzniknutom nároku na invalidný dôchodok, môže byť zákonným spôsobom ukončené len vtedy, keď mu táto už vzniknutá nároková dávka bude právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne priznaná. Doplnil, že ani jeden z odsekov ust. § 209 a § 210 ZSP neobsahuje, že ak žiadateľ o starobný dôchodok ďalšie svoje žiadosti na uplatnenie vzniknutého nároku v danej veci nárokovvej dávky - invalidného dôchodku, nepodá na predpísanom tlačive sociálnej poisťovne, tak nie je povinná o tejto žiadosti rozhodnúť písomným rozhodnutím. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v zákonnej lehote nerozhodla, podal v súlade s ust. § 3 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach, dňa 25.01.2021 sťažnosť pre porušovanie právnych predpisov. Žalovaná listom zo dňa 15.02.2021 sťažnosť vyhodnotila ako neopodstatnenú. Dňa 25.02.2021 podal sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti, ktorú žalovaná listom zo dňa 06.04.2021, vyhodnotila ako nedôvodnú.

3. Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 27Sa/12/2021 zo dňa 28.05.2021, bola vec dňa 30.06.2021 postúpená Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd alebo „súd“). Dňa 20.07.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej zo dňa 19.07.2021, v ktorom skonštatovala, že žalobca žiadosťou o invalidný dôchodok zo dňa 08.08.2016 (na predpísanom tlačive), o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.08.2016 a rozhodnutím generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18.12.2016.

4. Žalobca požiadal žalovanú o priznanie invalidného dôchodku podaním zo dňa 21.07.2019, opakovane podaním zo dňa 03.11.2020 a 27.07.2021. Keďže jeho podania neobsahovali formálne náležitosti ktoré striktné vyžaduje ust. § 184 ods. 5 ZSP, nedošlo na základe nich k začatiu administratívneho konania o priznanie dávky, a preto nemohlo byť vydané rozhodnutie. Nakoľko teda administratívne konanie začaté nebolo, nie je možné konanie žalovanej kvalifikovať ako nečinnosť orgánu verejnej správy. V danej veci nebola splnená podmienka zakotvená v ust. § 3 ods. 1 písm. d/ SSP, a to že orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, keďže v danej veci administratívne konanie nezačalo. Tento právny záver vyslovil v predchádzajúcom konaní, na základe tožnej žaloby žalobcu zo dňa 02.12.2019, Krajský súd v Žiline v uznesení sp.zn. 28Sa/46/2019 zo dňa 23.06.2020, správnosť ktorého rozsudkom sp.zn. 9Sk/29/2020 zo dňa 25.11.2020 potvrdil Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NSS SR“). Žalobu žiadala žalovaná zamietnuť.

5. Dňa 01.07.2022 doručil žalobca súdu repliku zo dňa 27.06.2022, v ktorej sa pridržal žalobných bodov a zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu.

6. Krajský súd v Bratislave ako vecne a mieste príslušný správny súd na konanie, vec preskúmal a rozhodol postupom podľa ust. § 107 ods. 2 SSP, bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní veci z administratívneho ako aj súdneho spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že by bola žalovaná v konaní nečinná, a teda dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

7. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“), je nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

8. Podľa § 6 ods. 1 písm. e/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

9. Podľa § 135 ods. 2 písm. a/ SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

10. Podľa § 242 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

11. Podľa § 244 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ako účastník administratívneho konania namietajúci nečinnosť orgánu verejnej správy neúspešne vyčerpал sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre.

12. Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

13. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca o invalidný dôchodok požiadal žiadosťou zo dňa 08.06.2016, na predpísanom tlačive. Prvostupňový orgán žiadosť zamietol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.08.2016, proti ktorému podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaná rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 08.12.2016 zamietla v celom rozsahu a napadnuté rozhodnutie potvrdila. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, o ktorej Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 24Sa/1/2017 zo dňa 24.04.2017 rozhodol tak, že žalobu zamietol. Kasačnú sťažnosť podanú žalobcom proti tomuto uzneseniu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 7Ssk/108/2021 zo dňa 23.02.2022 následne ako nedôvodnú zamietol.

14. Ďalej z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca požiadal o invalidný dôchodok opakovane, žiadosťou zo dňa 03.11.2020, ktorá však bola opäť neformálna, nebola v súlade s ust. § 184 ods. 1 a 5 ZSP spísaná na predpísanom tlačive. O spôsobe a nutnosti podania žiadosti o invalidný dôchodok bol žalobca žalovanou informovaný opakovane, a to listom zo dňa 12.11.2019, 20.03.2020, či listami príslušných útvarov Sociálnej poisťovne, ústredie, zo dňa 06.08.2019, zo dňa 13.09.2019, zo dňa 01.10.2019, zo dňa 27.11.2019 a zo dňa 24. 01.2020.

15. V zmysle § 184 ods. 1 a 5 a § 185 zákona o sociálnom poistení, dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Až na základe takto podanej žiadosti môže Sociálna poisťovňa vydať príslušné rozhodnutie.

16. Skôr ako sa správny súd zaoberal meritórnymi námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, skúmal, či sú splnené procesné podmienky na vedenie konania v zmysle ust. § 244 ods. 1 SSP. Zistil, že žalobca podaním zo dňa 25.01.2022 doručil žalovanej sťažnosť podľa zák. č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach. Žalovaná listom zo dňa 15.02.2021 sťažnosť vyhodnotila ako nedôvodnú. Dňa 25.02.2021 podal sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti, ktorú žalovaná listom zo dňa 06.04.2021 vyhodnotila rovnako ako nedôvodnú. Z uvedeného vyplýva, že podmienka vyžadovaná ustanovením § 244 ods. 1 SSP bola splnená.

17. Podľa § 184 ods. 1 ZSP, dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky.

18. Podľa § 184 ods. 5 ZSP, žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou, ak odseky 12 až 14 neustanovujú inak. Fyzická osoba uvedená v odseku 1 je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou.

19. Podľa § 184 ods. 9 ZSP, žiadosť o začatie dávkového konania a nedávkového konania sa podáva v miestne príslušnej pobočke, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 185 ods. 1 prvej a druhej vety ZSP, za deň začatia konania sa považuje deň, keď bola žiadosť doručená príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne. Za deň začatia konania o dôchodkových dávkach a úrazových dávkach sa považuje aj deň spísania žiadosti o dávku pobočkou.

21. Správny súd uvádza, že žalobca v žalobe tvrdil, že administratívne konanie začalo jeho žiadosťou zo dňa 03.11.2020 a v takto začatom konaní nebolo doposiaľ vydané meritórne rozhodnutie o tejto jeho žiadosti, čo považoval za nečinnosť. Z takto vymedzeného tvrdenia žalobcu vychádzal správny súd pri posudzovaní typu správnej žaloby proti nečinnosti. Žalobu subsumoval pod § 242 ods. 1 SSP, t.j. či v konaní o žiadosti žalobcu zo dňa 03.11.2020 existuje žalobcom tvrdená protiprávna nečinnosť. Nebol dôvod na postup podľa § 242 ods. 2 SSP, pretože žalobca netvrdil, že nečinnosť má spočívať v porušení povinnosti začať administratívne konanie z úradnej povinnosti.

22. Žalobca v žalobe tvrdil, že administratívne konanie začalo jeho žiadosťou zo dňa 03.11.2020 a v takto začatom konaní nebolo doposiaľ o tejto jeho žiadosti vydané meritórne rozhodnutie, čo považoval za nečinnosť správneho orgánu. Z takto vymedzeného tvrdenia žalobcu vychádzal správny súd pri posudzovaní typu správnej žaloby proti nečinnosti. Žalobu subsumoval pod ust. § 242 ods. 1 SSP, t.j. či v konaní o žiadosti zo dňa 03.11.2020 existuje žalobcom tvrdená protiprávna nečinnosť. Na postup podľa ust. § 242 ods. 2 SSP dôvod nebol, pretože žalobca netvrdil, že nečinnosť má spočívať v porušení povinnosti začať administratívne konanie z úradnej povinnosti. Nečinnosť orgánu verejnej správy ako nezákonný negatívny jav nastáva vtedy, keď tento orgán vo veci nekoná, aj keď podľa zákona má povinnosť konať. Predpokladom nečinnosti nie je vždy protiprávnosť. Protiprávnosť znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou konať. Takáto povinnosť vyplýva z konkrétneho zákonného ustanovenia. (Baricová J., Fečík M., Števíček M., Filová A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 1198 s).

23. V konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy správny súd neposudzuje, či žalobca v zmysle zákona o sociálnom poistení naplnil materiálne predpoklady pre úspech v konaní o priznaní starobného dôchodku, ale sústreď sa na otázku, či žalovaná mala v danom prípade zákonnú povinnosť konať a prípadne vo veci meritórne rozhodnúť. Aj v zmysle predchádzajúcej judikatúry NS SR (ktorá sa týkala ešte predchádzajúcej právnej úpravy, ale je aplikovateľná aj na Správny súdny poriadok), predmetom konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol navrhovateľ ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach a právom chránených záujmoch, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu (rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Sžnč/5/2005). Predpokladom úspešnosti takejto žaloby je, že správny orgán je nečinný, teda nekoná v rozpore s konkrétnym ustanovením právnej normy, ktorá ho oprávňuje a súčasne aj zaväzuje konať a rozhodnúť.

24. V preskúmvanej veci však vydanie rozhodnutia s náležitosťami podľa ust. § 209 zákona o sociálnom poistení, ktorého sa domáha žalobca, príslušné procesné normy žalovanej neprikazujú. Dávkové konanie podľa zákona o sociálnom poistení sa v zmysle ust. § 184 začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Na rozdiel od všeobecnej úpravy začatia správneho konania podľa ust. § 18 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý rozlišuje dva spôsoby začatia konania, a to na návrh účastníka alebo na podnet správneho orgánu, teda ide výsostne o návrhové konanie. Správny poriadok sa však v konaní podľa zákona o sociálnom poistení v súlade s ust. § 172 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. neaplikuje. Dávkovým konaním je konanie o dávkových veciach sociálneho poistenia (§ 172 ods. 3 písm. a/ citovaného zákona). Takýmto konaním konanie o dôchodkovej dávke - invalidnom dôchodku (§ 65 a nasl. citovaného zákona) nepochybné je.

25. Dávkové konanie sa teda začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby. Žiadosť je právny úkon, pre ktorý je zákonom predpísaná osobitná forma ako esenciálna náležitosť prejavu vôle fyzickej osoby, ktorá ho robí. Ust. § 184 ods. 5 veta prvá zakotvuje osobitnú formu tejto žiadosti tak, že sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Keďže táto náležitosť žiadosti je *expressis verbis* stanovená v zákone, je potrebné v plnom rozsahu na tejto forme žiadosti o priznanie dávky trvať. Od tejto formy žiadosti sa potom odvíjajú aj ďalšie právne skutočnosti, napríklad že za deň začatia konania o dôchodkových a úrazových dávkach sa považuje deň spísania žiadosti o dávku pobočkou.

26. Nečinnosť orgánu verejnej správy ako nezákonný negatívny jav nastáva vtedy, keď tento orgán vo veci nekoná, aj keď podľa zákona má povinnosť konať. Predpokladom nečinnosti nie je vždy protiprávnosť. Protiprávnosť znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou konať. Takáto povinnosť vyplýva z konkrétneho zákonného ustanovenia. (Baricová J., Fečík M., Števíček M., Filová A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 1198 s).

27. V konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy správny súd neposudzuje, či žalobca v zmysle zákona o sociálnom poistení naplnil materiálne predpoklady pre úspech v konaní o priznaní starobného dôchodku, ale sústreď sa na otázku, či žalovaná mala v danom prípade zákonnú povinnosť konať a prípadne vo veci meritórne rozhodnúť. Aj v zmysle predchádzajúcej judikatúry NS SR (ktorá sa týkala ešte predchádzajúcej právnej úpravy, ale je aplikovateľná aj na Správny súdny poriadok), predmetom konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol navrhovateľ ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach a právom chránených záujmoch, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu (rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Sžnč/5/2005). Predpokladom úspešnosti takejto žaloby je, že správny orgán je nečinný, teda nekoná v rozpore s konkrétnym ustanovením právnej normy, ktorá ho oprávňuje a súčasne aj zaväzuje konať a rozhodnúť.

28. V preskúmvanej veci však vydanie rozhodnutia s náležitosťami podľa ust. § 209 zákona o sociálnom poistení, ktorého sa domáha žalobca, príslušné procesné normy žalovanej neprikazujú. Dávkové konanie podľa zákona o sociálnom poistení sa v zmysle ust. § 184 začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Na rozdiel od všeobecnej úpravy začatia správneho konania podľa ust. § 18 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý rozlišuje dva spôsoby začatia konania, a to na návrh účastníka alebo na podnet správneho orgánu, teda ide výsostne o návrhové konanie. Správny poriadok sa však v konaní podľa zákona o sociálnom poistení v súlade s ust. § 172 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. neaplikuje. Dávkovým konaním je konanie o dávkových veciach sociálneho poistenia (§ 172 ods. 3 písm. a/ citovaného zákona). Takýmto konaním konanie o dôchodkovej dávke - starobnom dôchodku (§ 65 a nasl. citovaného zákona) nepochybné je.

29. Dávkové konanie sa teda začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby. Žiadosť je právny úkon, pre ktorý je zákonom predpísaná osobitná forma ako esenciálna náležitosť prejavu vôle fyzickej osoby, ktorá ho robí. Ust. § 184 ods. 5 veta prvá zakotvuje osobitnú formu tejto žiadosti tak, že sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Keďže táto náležitosť žiadosti je *expressis verbis* stanovená v zákone, je potrebné v plnom rozsahu na tejto forme žiadosti o priznanie dávky trvať. Od tejto formy žiadosti sa potom odvíjajú aj ďalšie právne skutočnosti, napríklad že za deň začatia konania o dôchodkových a úrazových dávkach sa považuje deň spísania žiadosti o dávku pobočkou.

30. Teda v prípade dávkového konania zákon o sociálnom poistení stanovuje špeciálnu právnu úpravu pri začatí konania, ktorá sa týka formy žiadosti fyzickej osoby na uplatnenie týchto dávok, ako aj dňa začatia konania o dôchodkových a úrazových dávkach, a to na rozdiel od konania v nedávkových veciach. Pokiaľ je cieľom žiadateľa o dávku dôchodkového poistenia, a to aj invalidného dôchodku, začatie konania o tejto dávke, v súlade s ust. § 184 ods. 5 veta prvá citovaného zákona, je povinný podať žiadosť o priznanie dávky na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. V prejednávanej veci však žalobca takto nepostupoval a žiadosť na takomto tlačive nepodal. Preto nie je možné konštatovať, že konanie o priznanie dávky začalo. V tom prípade preto žalovaná nemala povinnosť (ani možnosť) vydať akékoľvek rozhodnutie vo veci. Správne postupovala, keď žalobcu opakovane podrobne o podmienkach nároku na invalidný dôchodok, ako aj o spôsobe uplatnenia nároku informovala a informáciu žalobcovi vo viacerých odpovediach zduplikovala. Žalobca mal teda vedomosť o tom, že opätovnú žiadosť o priznanie invalidného dôchodku je možné podať len predpísaným spôsobom, a to na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou, avšak toto neučinil.

31. Kvalifikovanou formou (na predpísanom tlačive) podal žiadosť len jedenkrát, a ako vyplýva z administratívneho spisu a z podanej žaloby - ide o žiadosť zo dňa 08.08.2016, na základe ktorej administratívne konanie o priznanie starobného dôchodku začalo a v ktorom bolo vydané prvostupňové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.08.2016 a druhostupňové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18.12.2016, ktoré boli preskúmané správnym súdom, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 24Sa/1/2017 zo dňa 24.04.2017 a uznesením NSS SR ako kasačného súdu sp. zn. 10Sk/7/2017 zo dňa 22.05.2019. Správny súd konštatoval, že vo vzťahu k žiadosti zo dňa 02.08.2021 žiadnu nečinnosť žalovanej v tomto administratívnom konaní nezistil, keďže ku dňu vydania tohto uznesenia správneho súdu bolo o tejto žiadosti právoplatne rozhodnuté.

32. Žiadosť žalobcu zo dňa 03.11.2020, ako už bolo vyššie uvedené, neobsahovala formálne náležitosti tak, ako to striktno vyžaduje ust. § 184 ods. 5 ZSP. Na základe nej nedošlo k začatiu administratívneho konania o priznanie dávky, a preto meritórne rozhodnutie o tejto žiadosti ani nemohlo byť vydané. Správne potom postupovala žalovaná, keď žalobcu opakovane podrobne poučovala o podmienkach nároku na invalidný dôchodok, ako aj o spôsobe uplatnenia nároku. Keďže na základe tohto podania žalobcu administratívne konanie začaté nebolo, nie je možné hovoriť o žiadnej nečinnosti orgánu verejnej správy. V danom prípade teda nebola splnená podmienka zakotvená v ust. § 3 ods. 1 písm. d/ SSP, a to že orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, keďže v danom prípade administratívne konanie nezačalo.

33. K žalobnej námietke, že žalobca si splnil povinnosť v zmysle ust. § 184 ods. 1 zákona o sociálnom poistení dňa 08.08.2016, kedy na predpísanom tlačive podal žiadosť o priznanie a výplatu starobného dôchodku, správny súd konštatuje, že citovaný zákon nerozlišuje medzi prvou žiadosťou, ktorou sa uplatňuje nárok na dávku a opakovanou žiadosťou o dávku. Zákon uvádza termín „žiadosť.“ Pokiaľ bolo o v poradí prvej žiadosti (ktorá bola podaná formálne správne) právoplatne rozhodnuté a žalobca podal ďalšiu (opakovanú) žiadosť, ide o novú žiadosť, na ktorú sa vzťahujú rovnaké kvalitatívne požiadavky, ako na akúkoľvek inú žiadosť (aj čo sa týka jej formy). Teda aj požiadavka, aby bola žiadosť o priznanie dávky podaná na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Túto podmienku však žalobca pri podávaní žiadosti zo dňa 03.11.2020 jednoznačne nespĺnil. Preto na základe takéhoto podania nie je v administratívnom konaní možné vydávať rozhodnutia, ako sa mylne domnieval žalobca.

34. Na záver správny súd konštatuje, že žalobcovi nič nebráni v tom, aby v prípade zmeny skutkových okolností v danej veci, opätovne podal žiadosť o priznanie starobného dôchodku spôsobom, ktorý vyžaduje zákon, teda na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. V tejto súvislosti správny súd poukazuje

na to, že Sociálna poisťovňa je povinná spísať žiadosť o dávku aj vtedy, ak sa domnieva, že fyzická osoba nespĺňa podmienky nároku na dávku (§ 184 ods. 7 citovaného zákona).

35. Na vyhovie žaloby teda nebola splnená podmienka kladená ust. § 249 SSP, a to zistenie nečinnosti žalovanej, preto správny súd uznesením žalobu zamietol.

36. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že pre neúspešnosť vo veci mu právo na náhradu trov konania nepriznal. Právo na náhradu trov konania nepriznal podľa ust. § 168 SSP a contrario ani žalovanej, keďže neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu (výnimočnosť situácie).

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu (§ 438 ods. 1 SSP).

Prípadná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia uznesenia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu (§439 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).